

Όνομα εκπαιδευτικού: Τούλα Χαραλάμπους
Στοιχεία επικοινωνίας: email: toulablue2@gmail.com τηλ.: 96675222
Σχολείο: Δημοτικό Σχολείο Αγίων Τριμιθιάς
Στοιχεία επικοινωνίας: email: dim-ag-trimithias-lef@schools.ac.cy
τηλ.: 22832880

Τίτλος Δράσης

ΔΙΝΩ ΨΥΧΗ, ΦΤΙΑΧΝΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Στόχος που εξυπηρετείται / Ερώτημα που απαντάται / Άξονας αποτελεσματικότητας προγράμματος φιλαναγνωσίας με τον οποίο συνδέεται η δράση

- ✓ **Ενεργοποίηση φαντασίας-Δημιουργικότητα**
- ✓ **Δια-καλλιτεχνικές συνδέσεις**

Περιγραφή Δράσης

Γράφουμε ιστορίες με αφητηρία ένα αντικείμενο. Διάφορα αντικείμενα αποκτούν μιλά, συναισθήματα, μαθαίνουν από τις εμπειρίες τους στον κόσμο και μας παρουσιάζουν τις περιπέτειές τους.

A. Ξεκινάμε τη δραστηριότητα διαβάζοντας ή παρουσιάζοντας αποσπάσματα από ένα κλασικό παιδικό βιβλίο εμπύχωσης αντικειμένων, π.χ Ο θαυμάσιος μάγος του Οζ.

B. Στη συνέχεια αναζητούμε γύρω μας διάφορα καθημερινά αντικείμενα τα οποία θα μπορούσαν να μας διηγηθούν τις ιστορίες τους. Ενδεικτικά, διαβάζουμε την ιστορία «Η σχολική τσάντα που μιλάει» του Τζ. Ροντάρι από το βιβλίο «Παραμύθια σαν πλατύ χαμόγελο» .

Γ. Τα παιδιά εμφανίζουν ή περιγράφουν τα αντικείμενα που διάλεξαν και εξηγούν τους λόγους της επιλογής τους. Βοηθάμε τα παιδιά προτείνοντας περιπτώσεις όπως: Μια μέρα από τη ζωή ενός ζευγαριού γυαλιών, Η αρρώστια ενός πλυντηρίου, Ο περίπατος μιας τσάντας, Το απόγευμα ενός πινέλου κ.ά.

Δ. Τα παιδιά διαλέγουν όποια περίπτωση τούς αρέσει. Στη συνέχεια ξεκινούν να κάνουν υποθέσεις για το τι συνέβη στο αντικείμενο που διάλεξαν, ακολουθώντας τη φόρμα του παραμυθιού (αρχική κατάσταση-αναταραχή-δοκιμασία-τελική λύση). Στο τέλος, γράφουν μια σύντομη ιστορία και προαιρετικά την εικονογραφούν.

Φωτογραφικό ή άλλο υλικό, π.χ. συνδέσμοι, QR Codes, κλ.π

Το ταψί που έκαψε τον μπαμπά

Μια μέρα που ο πατέρας ήρθε από τη δουλειά πήγε στην κουζίνα και άνοιξε τον φούρνο ψάχνοντας κάτι για να φάει. Άθελά του όμως άγγιξε το ταψί και κάηκε.

- Χα, χα άγγιξες πάνω μου και κάηκες!
- Πώς; Μιλάς;
- Μα δεν το ήξερες; Υπάρχουν εκατομμύρια ταψιά που μιλάνε.
- Αυτά τα εκατομμύρια ταψιά πού βρίσκονται;
- Στον πλανήτη των ταψιών.
- Και πού είναι αυτός ο πλανήτης;
- Ου, πάρα πολύ μακριά.
- Μπορείς να με πας;
- Μπα, δεν μπορώ.
- Γιατί;
- Επειδή, παλιά, καθώς πετούσα πάνω από τις πόλεις, μου έλειψαν τα καύσιμα.
- Τότε τι έκανες;
- Έπεφτα ολοένα και πιο χαμηλά και μπήκα από το παράθυρο μέσα στο σπίτι σας. Αλλά από την απότομη πτώση κόπηκαν τα φτερά μου.
- Για να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε γι' αυτό. Α, βρήκα μια ιδέα!
- Τι ιδέα;

Τότε ο πατέρας έκλεισε το φούρνο και πήρε το ταψί στα χέρια. Το πήγε στην αποθήκη, του έφτιαξε καινούρια φτερά από σίδηρο και το γέμισε βενζίνη. Του έβαλε και "turbo" για να πηγαίνει πιο γρήγορα και το έβαψε. Μετά από λίγο ήταν έτοιμο.

- Ευχαριστώ πολύ! Τώρα θέλεις να σε πάω στον πλανήτη των ταψιών;
- Καλύτερα να πας να βρεις τους φίλους σου. Θα 'χεις καιρό να τους δεις. Αποχαιρετίστηκαν και το ταψί ξεκίνησε το μακρινό του ταξίδι.

Οι μπαταρίες μεταναστεύουν

Ήταν ένα ήσυχο βράδυ στο σπίτι της οικογένειας Χέρμενσον. Όλοι κοιμόντουσαν. Ξαφνικά οι μπαταρίες ξύπνησαν και ξεκίνησαν να κλαίνε γιατί ήταν μόνες τους πάνω σε ένα ψηλό, αντιπαθητικό ράφι. Και ποτέ δεν τις έβαζαν μέσα στη φίλη τους, την οδοντόβουρτσα, ούτε στην κυρία ξυριστική μηχανή που τους έλεγε ωραία παραμύθια.

Εκείνο το βράδυ, λοιπόν, οι μπαταρίες αποφάσισαν να μεταναστεύσουν. Είχαν μαζέψει τα πράγματά τους και ήταν έτοιμες να φύγουν. Πρώτα όμως θα αποχαιρετούσαν κάποιους φίλους τους. Αλλά υπήρχε ένα μικρό προβληματάκι. Για την ακρίβεια υπήρχε ένα τεράστιο πρόβλημα! Όπως είπα και πριν, οι μπαταρίες βρίσκονταν σε ένα ψηλό ράφι. Έτσι δεν μπορούσαν να κατέβουν και να φύγουν.

Μια σκάλα με τροχάκια βρισκόταν δίπλα στη βιβλιοθήκη. Ήταν ιδιότροπη και δεν τις ήθελε καθόλου. Έτσι, όταν άκουσε ότι θέλουν να φύγουν σκέφτηκε ένα

τρομερό σχέδιο! Τήγχε, λοιπόν, και τους είπε ότι μπορεί να τις ανεβάσει στην πλάτη της για να φύγουν. Οι μπαταρίες ανυποψίαστες δέχτηκαν. Η σκάλα τις κουβάλησε μέχρι την πόρτα και τις έριξε όσο πιο μακριά μπορούσε.

Οι μπαταρίες φοβισμένες και ζαλισμένες για πολλές μέρες ταξίδευσαν ώσπου βρέθηκαν μέσα σε ένα σπίτι που δεν τους άρεσε καθόλου. Όμως, δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτε γι' αυτό.